

Arrest

nr. 54 521 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 24 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 5 augustus 2009 een asielaanvraag in. Op 24 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nyachu (Chin: Yajiang) in de provincie Sichuan, Volksrepubliek China. In uw dorp werd in februari 2009 aangekondigd dat er een meeting zou worden gehouden. Op 20/03/2009 ging die meeting door. Er werd aangekondigd dat de dorpingen een document moesten ondertekenen dat zich uitsprak tegen de Dalai Lama en men diende de Chinese vlag te hijsen in het dorp. De meeting werd echter stil gelegd omdat iedereen weg ging. De dorpschef kondigde aan dat er nog een meeting zou volgen en dat iedereen aanwezig moest zijn. In april volgde

nog een meeting. Ze werd voorgezeten door twee politieagenten en leiders van het district en de "xiang" ("township"). Ze kondigden opnieuw aan dat jullie een document tegen de "Dalai-kliek" moesten ondertekenen. Vijf à zes mensen stonden op en vertrokken. U volgde hen. Dan vertrok iedereen. De mensen werden gevraagd de volgende dag terug te komen. U hoorde dat twee mensen waren gearresteerd en werd bang. U vertrok naar de nomadengronden van uw zuster in het district Litang waar u onderdook. In mei 2009 vernam u van uw echtgenote over de telefoon dat de autoriteiten u thuis waren komen zoeken. U bent dan ongeveer drie maanden ondergedoken. Lobsang Yanphel regelde voor u een paspoort om het land te verlaten. Op 30/07/2009 vertrok u naar de provinciehoofdstad Chengdu. Op 03/08/2009 nam u in Chengdu het vliegtuig. U vloog met een transit in een u onbekend land naar een u onbekend land. Vervolgens reisde u per bus en per auto naar België. Op 04/08/2009 kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw identiteitskaart neer en vier foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Eerst en vooral stelt het CGVS vast dat uw verklaringen niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier. U verklaarde enkel over een vervalst paspoort te hebben beschikt op naam van Zichang waarmee u naar Europa reisde en dat u dat paspoort in handen kreeg net voor u de luchthaven in Chengdu binnen ging (CGVS pp. 5-6). Echter, uit de informatie waarnaar hierboven wordt verwezen, blijkt dat u wel over een persoonlijk paspoort beschikte dat u werd uitgereikt op 26/08/2008 en dat u op 21/07/2009 een Pools Schengenvisum werd uitgereikt. Verder dient te worden gewezen dat u maar gebrekkig op de hoogte was over de persoonsgegevens in het vervalste paspoort waarmee u zou hebben gereisd. U wist op welke naam het paspoort werd uitgegeven. U zou de geboortedatum er in vermeld hebben gekend maar zou hem zijn vergeten. De geboorteplaats vermeld in het paspoort zou u nooit hebben geweten en u wist evenmin of er een visum in was aangebracht (CGVS p. 6). Gezien de reële kans op persoonscontrole tijdens de reis en tijdens het binnenreizen van de Schengenzone is het onaannemelijk dat u maar zo beperkt op de hoogte was van deze zaken. Dit alles laat het CGVS toe op een gereede wijze aan te nemen dat u met uw persoonlijke, legale documenten –in casu bovenvermeld paspoort met een Pools Schengenvisum- de Volksrepubliek China hebt verlaten en naar Europa reisde en dat u dit paspoort voor de Belgische autoriteiten achterhoudt ten einde uw werkelijke reisweg en het feit dat u de Volksrepubliek China legaal verliet te verhullen. Het feit dat u het hebben van een eigen Chinees paspoort en een Pools Schengenvisum hebt verzwegen houdt niet enkel een schending van de plicht tot medewerking in die op iedere asielaanvraag rust maar wijst er tevens op dat u op intentionele wijze probeerde de Belgische asielinstanties te misleiden met het oog op het bekomen van de Vluchtelingenstatus. Immers, het afleggen van correcte verklaringen aangaande het al dan niet bezitten van een eigen paspoort, alsook de omstandigheden van de vlucht uit het land van herkomst zijn elementen die cruciaal zijn voor een correcte beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Door het verzwijgen van dergelijke pertinente gegevens wordt de oprechtheid van uw asielaanvraag en uw algehele geloofwaardigheid op ernstige wijze ondermijnd.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw asielmotieven op zich niet geloofwaardig zijn. Tussen uw verklaringen voor het CGVS en de uw antwoorden in de vragenlijst die u met de hulp van een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken invulde bestaan immers ernstige discrepanties. Zo stelde u op 24/08/2009 in uw antwoorden in de vragenlijst dat ongeveer twee à drie jaar geleden -dus in 2007 of 2006- jullie voor het eerst door jullie dorpsvoorzitter werden gevraagd een document te ondertekenen waarin jullie verklaarden tegen de Dalai Lama te zijn (Vragenlijst p. 2 punt 5). Voor het CGVS (p. 10) verklaarde u echter dat jullie op 20/03/2009 voor het eerst werden gevraagd dergelijk document te ondertekenen. In uw antwoorden in de vragenlijst stelde u tevens dat u omdat u weigerde dit document te ondertekenen u verscheidene keren naar een "heropleidingscursus" werd gestuurd en dat u altijd bent blijven weigeren dat document te ondertekenen (Vragenlijst p. 2 punt 5). Voor het CGVS (pp. 10-11) maakt u van deze "heropleidingscursussen" geen gewag en verklaarde u na de meeting in april te zijn ondergedoken en sindsdien geen contact meer te hebben gehad met de autoriteiten. Geconfronteerd met deze discrepanties had u geen aannemelijke verklaringen. Wat de eerste betreft verklaarde u louter dat het misschien een fout was geweest en verwees naar de Patriotistische Opvoedingscampagne van de jaren '90. Echter gevraagd of u problemen kende tijdens deze campagne antwoordde u ontkennend (CGVS pp. 10-11). Wat de tweede discrepantie betreft verklaarde u louter dat u dat nooit had gesteld (CGVS p. 11). Er dient echter te worden opgemerkt dat de ingevulde vragenlijst u in het Tibetaans werd voorgelezen en dat u ze ondertekende. Verder dient te worden opgemerkt dat u voor het CGVS aangaande het onderduiken tegenstrijdige verklaringen aflegde. Zo verklaarde u

aanvankelijk dat u naar uw zusters nomadengronden in de bergen trok om onder te duiken (CGVS pp. 11, 13). Daarna verklaarde u echter dat u zich verborg in het dorp Nadong waar uw zuster woont en dat dit dorp in de Mola-vallei ligt (CGVS p. 13).

Verder is het heel bevreemdend te noemen dat u uw vriend Lobsang Dundup een identiteitskaart voor u liet aanmaken terwijl u door de autoriteiten wordt gezocht (CGVS pp. 11-12). Hiermee liepen u en uw vriend immers het risico te worden opgepakt. Tot slot dient te worden opgemerkt dat u door het niet voorleggen van uw persoonlijk, legaal paspoort de Belgische asielinstanties niet in staat stelt uw werkelijke reisroute en –wijze te achterhalen en om na te gaan of u sinds u het paspoort werd uitgereikt al dan niet eerder het land in en uit reisde. Omdat u op deze manier, samen met uw bedrieglijk relaas, niet duidelijk maakt onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren in de Volksrepubliek China hebt verbleven én onder welke omstandigheden u het land verliet, maakt u het de Belgische asielinstanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op uw werkelijke levenssituatie en uw eventuele nood aan bescherming en op het feit of u bij een eventuele terugkeer naar uw land een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming meent te moeten koesteren.

Uit dit alles dient de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast te stellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u neerlegde –uw identiteitskaart en vier foto's zijn niet van dien aard dat ze de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin kunnen ombuigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart vormt een bewijs van uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. De foto's vormen een verder bewijs van uw beweerde herkomst uit Tibet, Volksrepubliek China.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel beroept verzoeker zich op “de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden. Dit klemmt te meer nu verzoeker zelf essentiële informatie bewust heeft achtergehouden tegenover de CGVS.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn originele tijdelijke identiteitskaart voor maar legde echter leugenachtige verklaringen af aangaande het bezit van een paspoort. Verzoeker hield initieel vol geen paspoort te hebben, hoewel uit objectieve informatie uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een eigen paspoort had en een Schengenvisum verkreeg door de Poolse ambassade in China. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. Achteraf ongunstig gebleken inschattingen kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS werd uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Derhalve kan verzoeker evenmin zijn leugenachtige verklaringen vergoelijken door te wijzen op zijn *“enorme vrees om terug te keren naar Tibet”* en het feit *“dat hij in een voor hem vreemd land is en niet het volledige vertrouwen had in de mensen die hem ondervraagd hebben”*. Verweerder stelt terecht dat verzoekers asielaanvraag in België op zich al een uiting van vertrouwen is in de Belgische autoriteiten, te meer nu verzoeker naliel zowel in Nederland als in Polen internationale bescherming te vragen, en dat *“De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en “vrees” kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent het asielrelaas te debiteren (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 33.611 van 30 oktober 2009)”*.

3.2. Verzoeker stelt vervolging te vrezen door de Chinese autoriteiten omwille van zijn weigering om tijdens verscheidene dorpsvergaderingen een document te ondertekenen waardoor hij de Dalai Lama zou afvallen.

3.2.1. Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift toe gelogen te hebben over de arrestatie van dorpsgenoten en de zoektocht van de Chinese overheid naar verzoeker nu deze feiten niet hebben plaatsgevonden. Verzoekers asielrelaas is aldus ook gesteund op leugens wat overigens ook blijkt uit zijn tegenstrijdige verklaringen over het tijdstip waarop de gebeurtenissen plaatsgrepen (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken en vragenlijst 24.08.2009, p. 2) en de plaats waar hij sinds de laatste dorpsvergadering in april 2009 ondergedoken leefde (zie bewering van onderduiken in gehoorverslag CGVS, p. 10-11 en zijn ontkenning achteraf *“Ik zei dat niet”* p. 11). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker vragen werden gesteld die niet voor een dubbelzinnige interpretatie vatbaar waren en dat de ingevulde vragenlijst in het Tibetaans werd voorgelezen zodat verzoeker de kans had om opmerkingen te geven, wat hij evenwel heeft nagelaten te doen. Verzoekers bewering *“veel spijt”* te hebben en *“dat het feitenrelaas zoals weergegeven in huidig beroepsverzoekschrift als het enige juiste moet worden beschouwd”* is niet ernstig nu blijkt dat verzoeker niet enkel de arrestaties van dorpsgenoten en de zoektocht van de Chinese autoriteiten verzonnen heeft, maar ook bewust en aanhoudend gelogen heeft over zijn paspoort en reisweg. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Verzoeker komt manifest tekort in zijn medewerkingsplicht.

3.3. Verzoekers incoherente en onverzoenbare verklaringen komen geheel verzonnen voor. Hij toont niet aan in de negatieve aandacht te staan van de Chinese overheid zodat evenmin kan verbazen dat hij

zonder enig probleem naar de Poolse ambassade in Peking reisde, een Schengenvisum verkreeg en hij op legale wijze China verliet. De verwijzing naar een tekst van de UNHCR die stelt dat het bezit van een internationaal paspoort niet altijd betekent dat de bezitter niet wordt vervolgd door zijn autoriteiten is dan ook in casu irrelevant. Volledigheidshalve merkt de Raad ter zake op dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 16 december 2009, nr. 5138). Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker ook thans ongestaafde beweringen voorhoudt over het verkrijgen van zijn reisdocumenten wanneer hij betoogt *“zeer veel geld heeft moeten betalen om zijn documenten in orde te krijgen”*. Deze beweringen kunnen bezwaarlijk zijn volgehouden leugenachtige verklaringen over zijn paspoort, visum en reisweg toelichten noch de bewering in het verzoekschrift op aanraden van de *“passeur”* te hebben gehandeld nu verzoeker legaal reisde en hij geen passeur nodig had. Verzoekers verklaringen komen bedrieglijk en doordacht voor.

3.4. Verzoekers stelling dat *“de huidige situatie in Tibet catastrofaal is op het gebied van de schendingen van mensenrechten”* en *“Dat het ambtsbericht Nederland van juni 2010 melding maakt in voormeld citaat van het feit dat de controles en aanwezigheid van troepen in Sichuan, de regio waar verzoeker van afkomstig is, tot op heden de regel zijn”* en zijn verwijzingen naar algemene mensenrechtenrapporten en artikelen zijn algemene verwijzingen die niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Voorts maken de voorgelegde foto's uit China op zich niet aannemelijk dat verzoeker persoonlijk gevisieerd wordt door de Chinese autoriteiten omwille van zijn weigering om op vraag van de Chinese autoriteiten de Dalai Lama af te vallen, noch zijn daaropvolgende problemen. De kopie van een foto van verzoeker tijdens een lezing van de Dalai Lama aan de universiteit van Warschau toont louter verzoekers aanwezigheid aan tijdens een toespraak van de Dalai Lama in Polen, maar geenszins zijn beweerde audiëntie, noch de daaruit afgeleide hypothese van de bekendheid hiervan bij de Chinese autoriteiten, te meer nu verzoeker geenszins een gegronde vrees voor vervolging door de Chinese autoriteiten aannemelijk maakt en evenmin in de negatieve aandacht stond omwille van een (vermeende) politieke of religieuze overtuiging.

3.5. Verweerder merkt terecht op dat de rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen over *“de situatie voor Tibetanen in Tibet”* geen bindende precedentwaarde heeft, te meer nu noch uit verzoekers verklaringen, noch uit zijn neergelegde documenten blijkt dat verzoeker omwille van een (vermeende) politieke of religieuze overtuiging werd gevisieerd.

3.6. Waar verweerder verzoeker verwijt te hebben gelogen over zijn verblijf in India, ziet de Raad niet in hoe uit het administratief dossier, dan wel uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ooit in India verbleef en hierover leugenachtige verklaringen aflegde.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en *“vrees slachtoffer te worden van folteringen en/of andere handelingen die onmenselijk of een onredelijke bestraffing zijn”*.

4.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Het volstaat aldus niet te verwijzen naar algemene rapporten en artikelen om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Voorts blijkt niet uit het administratief dossier, noch uit verzoekers verklaringen dat de situatie in Tibet voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK